

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 5425 van 26 december 2007
in de zaak RvV X II

In zake: X
X
Gekozen woonplaats: X.

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, beiden van Georgische nationaliteit, op 24 december 2007 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van de beslissing van de minister van Binnenlandse zaken van 18 december 2007 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf van 3 december 2007 onontvankelijk wordt verklaard.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 december 2007 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 26 december 2007 om 10.30 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. DE PONTHERE, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

Gelet op titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak:

1.1 Verzoekers kwamen in september 2000 België binnen en dienden er op 12 september een aanvraag tot erkenning van de status van vluchteling in. Deze asielaanvraag werd afgesloten op 24 juni 2002 met een bevestigende beslissing van weigering van verblijf door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De tegen deze beslissing door verzoekende partijen ingestelde vordering tot nietigverklaring bij de Raad van State werd bij arrest van 7 juli 2004 verworpen.

1.2. Verzoekers dienden op 2 december 2002 een aanvraag om machtiging tot verblijf in in toepassing van artikel 9 derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Deze aanvraag werd bij beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 30 oktober 2007 onontvankelijk verklaard. Bij de betekening van deze beslissing op 31 oktober 2007 werden verzoekers opgesloten in het Centrum voor Illegalen te Merksplas. Tegen deze beslissing werd op 29 november 2007 een beroep ingesteld bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

1.3. Op 3 december 2007 dienden verzoekers een aanvraag om machtiging tot verblijf in in toepassing van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet. De gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken besliste op 18 december 2007 deze aanvraag onontvankelijk te verklaren. Deze beslissing, die op 19 december 2007 aan verzoekers ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“(…)

De aanvraag ging niet vergezeld van volgende documenten en inlichtingen:

Een afschrift van het nationaal paspoort of van de identiteitskaart hetzij de motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9ter, § 1, derde lid van de wet (K.B. van 17/05/2007 artikel 7, § 1, eerste lid), m.n.: Dat het gemotiveerd schrijven verwijst naar de bijgevoegde bewijzen van identiteit, m.n. “de oude Sovjetpaspoorten”. Dat inderdaad een afschrift voorligt van twee documenten in originele taal. Dat ten eerste dient te worden opgemerkt dat deze voorgelegde stukken niet voorzien zijn van een beëdigde vertaling, zodat de correcte inhoud van de documenten niet blijkt.

Dat ten tweede, als het oude Sovjetpaspoorten betreft, dit niet kan volstaan als een voldoende bewijs van identiteit en nationaliteit. Dat de regelgeving betreffende de aanvragen op basis van artikel 9ter niet uitdrukkelijk aangeeft dat de bewijzen van identiteit en nationaliteit geldig dienen te zijn, doch dat het overduidelijk is dat de voorgelegde bewijzen van identiteit en nationaliteit wel een correcte informatie dienen te bieden. Dat de Sovjet-Unie niet langer bestaat, dat de betrokkenen bovendien stellen sinds het uiteenvallen van de Sovjet-Unie de Georgische nationaliteit te bezitten, zodat bewijs voorgelegd moet worden dat zij inderdaad de Georgische nationaliteit bezitten. Dat dit niet kan d.m.v. bijvoorbeeld een Sovjet-Russisch paspoort. Dat het immers perfect mogelijk is dat betrokkenen bijvoorbeeld een andere nationaliteit bezitten van een andere Ex-Sovjet staat, buiten de staat Georgië.

Dat de aanvraag derhalve onontvankelijk is.

(…)”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep:

2.1. Met toepassing van artikel 39/82, §§ 1 en 2, van de voormelde wet van 15 december 1980 kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid

voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

2.2. Betreffende de noodzakelijke voorwaarde een ernstig middel aan te voeren die de vernietiging van de aangevochten beslissing kan verantwoorden werpen verzoekers op dat het niet beschikken over het bij artikel 9 ter § 1 eerste lid van de Vreemdelingenwet vereiste identiteitsdocument de Minister niet toelaat de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk te verklaren vermits uit de Parlementaire Stukken (Parl. Kamer 2005-2006, nr. 2478/1, 35) blijkt dat een vreemdeling, die ernstig ziek is, en die de voorwaarden gesteld door artikel 9 ter niet naleeft, toch niet verwijderd kan worden van het grondgebied. Bovendien werden verzoekende partijen opgesloten waardoor het evident is dat zij niet vrij naar hun ambassade konden stappen teneinde er de nodige paspoorten aan te vragen.

2.3. Uit artikel 9 ter § 1 eerste lid van de Vreemdelingenwet blijkt duidelijk dat de initiële voorwaarde waaraan de vreemdeling dient te voldoen om zich op dit artikel te beroepen de voorlegging is van een identiteitsdocument. Op deze regel werden door de wetgever slechts twee uitzonderingen voorzien bepaald bij artikel 9 ter § 1 derde lid, met name:

- de asielzoeker wiens aanvraag niet het voorwerp van een definitieve beslissing heeft uitgemaakt of die een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar verklaard administratief cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken;
- de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoont.

2.4. Artikel 7 § 1 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de Vreemdelingenwet voorziet dat de aanvraag om machtiging tot verblijf moet vergezeld zijn van een afschrift van het nationaal paspoort of van de identiteitskaart, hetzij de motivering die tot de vrijstelling van die voorwaarde leidt. Minstens sedert de verwerping van de vordering voor de Raad van State op 4 juli 2004 in het kader van de geweigerde asielaanvraag verkeerden verzoekers in de mogelijkheid zich via de Georgische ambassade te Brussel in regel te stellen met betrekking tot het bekomen van Georgische identiteitsdocumenten, wat zij hebben nagelaten te doen. Het feit dat zij op het ogenblik van hun aanvraag tot machtiging van verblijf in toepassing van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet opgesloten waren in het Centrum voor Illegalen te Merksplas maakt derhalve in het licht van deze vaststelling geen overmacht uit. Uit de door verzoekende partijen aangehaalde Parlementaire Stukken blijkt inderdaad dat de wetgever rekening houdt met een zekere terughoudendheid aangaande de voorlegging van de vereiste identiteitsdocumenten. Verzoekers maken evenwel niet aannemelijk waarom zij het voordeel van deze terughoudendheid zouden kunnen genieten vermits zij zich gedurende jaren in regel hadden kunnen stellen met de bevoegde autoriteiten van hun land van herkomst. Ab initio hebben verzoekers steeds beweerd afkomstig te zijn uit Georgië doch slagen zij er niet in Georgische identiteitsdocumenten voor te leggen. Verzoekers voeren geen ernstige middelen aan die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden.

2.5. De vaststelling dat er niet voldaan is aan één van de cumulatieve voorwaarden als bepaald in artikel 39/82, § 2, van de Vreemdelingenwet volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig december tweeduizend en zeven door:

dhr. J. BIEBAUT,   wnd. voorzitter,
                                                 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. DE COOMAN,   hoofdgriffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. DE COOMAN.

J. BIEBAUT.